

РЕШЕНИЕ

№ 4518

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3118** по описа за **2023** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от А. Н. К. от [населено място] чрез адв. С. от САК с редовно пълномощно срещу Решение, постановено по НАХД № 7364/2022г. по описа на СРС, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-007839 от 03.05.2022г. на СДВР – ОПП.

С жалбата се иска отмяна на решението и потвърденото НП при следните съображения: Релевират се доводи, че санкционираното деяние е недоказано, като от свидетелските показания не се е установило извършването на вмененото на лицето нарушение. Сочи се още, че изисканите записи като доказателства не са представени, поради което решението се явява необосновано.

В проведеното съдебно заседание касаторът се представлява от адв. С., която поддържа касационната жалба по изложените в същата съображения. Не се претендират разноски.

Ответникът не изпраща представител.

Представителят на СГП заявява становище за основателност на касационната жалба.

Съдът, в настоящия си състав намира жалбата за допустима и основателна.

Същата е подадена в срок, при установено наличие на правен интерес и удостоверена представителна власт.

С решението, предмет на проверка, СРС е установил следното:

А. Н. К. от [населено място] е обжалвал наказателно постановление /НП/ №22-4332-007839 от 03.05.2022г. на Началника Сектор ОПП-СДВР, с искане за отмяната му като незаконосъобразно, тъй като при издаването са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В уточняваща молба с вх.№132895/27.06.2022г. излага допълнителни съображения и твърди, че отразената фактическа обстановка в АУАН и НП не отговаря на действителната, тъй като приближавайки процесното кръстовище, е светил зелен сигнал на светофарната уредба в неговата посока - направо по [улица]към [улица], но в момент на преминаване светнал жълт сигнал, поради което той, като вече бил навлязъл в кръстовището, се изтеглил бързо, без да създава предпоставки за ПТП. В съдебно заседание, жалбоподателят чрез адв. С. поддържа жалбата и моли въз основа на изложените в същата съображения НП да бъде отменено като незаконосъобразно. Допълва, че от показанията на разпитаните по делото свидетели, не се потвърдили констатациите в акта и НП, че К. е навлязъл и преминал на червен сигнал на светофара, тъй като двамата полицейски служители нямали ясни спомени са случилото се. Освен това, мястото на извършване на проверката се установило, че е различно от мястото, отбелязано в акта и НП на процесното кръстовище. Излага твърдения, че жалбоподателят е дисциплиниран водач, което се виждало от справка от ОПП-СДВР и за стажа си като водач на МПС бил наказван веднъж като съвсем млад шофьор. Претендира за разноси, в размер на 100 лева за адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие. Наказващият орган, чрез юрк. П. оспорва жалбата и моли НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Съдът, на база данните по делото, извел следното от фактическа и правна страна: С процесното НП на А. К. е наложена глоба в размер на 100лв., за това, че на 20.04.2022г., около 21:30ч. в [населено място], на [улица], при управление на лек автомобил „Тойота А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , с посока на движение от [улица]към [улица], на кръстовището с [улица]приближава, навлиза и преминава на червен сигнал на светофарната уредба, при нормален режим на работа на същата - нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП.

НП е издадено въз основа на АУАН, серия ГА, №650157/20.04.2022г. Приобщена по делото е административнонаказателната преписка, послужила за издаване на обжалваното НП и писма от СО - Дирекция „Сигурност“ с вх. №271980/07.12.2022г. и от СДВР с вх.№277175/13.12.2022г. Разпитани по делото са свидетелите А. Ц. - актосъставител и Л. Е. - присъствал при установяване на нарушението и съставяне на акта, които нямат спомен за конкретната обстановка, поради големия обем на работа и множеството еднотипни случаи. След предявяване на АУАН потвърждава, че при патрулиране със служебния автомобил, намирайки се зад водача, са имали възможност да възприемат навлизането и преминаването му през кръстовището на червен сигнал на светофара. Самото спиране на водача е станало след преминаване на кръстовището с използване на звуков и светлинен сигнал.

При така установената фактическа обстановка, съдът извел следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество - неоснователна.

Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното.

Съдът, при проверка на АУАН, въз основа, на който е издадено НП, установил задължителното съдържание по чл.42 от ЗАНН. При съставянето на АУАН приел, че са спазени правилата по чл.40, ал.1 от ЗАНН и актът е предявен, според изискванията

на чл.43, ал.1 от ЗАНН. Същият е съставен от оправомощено лице със Заповед №8121з1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи по т.2.1. Съдът, при проверка на НП установил, че съдържа задължителните реквизити по чл.57, ал.1 от ЗАНН, връчено е по надлежния ред на чл.58, ал.1 от ЗАНН и е издадено от компетентен орган, съгласно Заповед №8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи по т.3.4. Констатациите в акта и НП се били установили от показанията на разпитаните по делото свидетели, които съдът приел за единни.

Съдът отчел факта, че преди предявяване на АУАН двамата полицейски служители не са имали конкретни спомени за фактическата обстановка, което обосновали с обема от работа и множеството еднотипни случаите. Отчел още, че след предявяване на акта, макар и отново без конкретика, потвърдили, че при линеен контрол със служебния им автомобил, движейки се зад водача на процесното кръстовище, са имали възможност да възприемат светлинния сигнал на светофарната уредба при приближаване, навлизане и преминаване на жалбоподателя през кръстовището, а именно червен сигнал.

Съдът приел, че първоначалната липса на спомени не компромитира показанията на свидетелите.

Поради това и с оглед доказателствената стойност на АУАН, съдът приел за категорично доказано, че жалбоподателят е извършил нарушението, за което е наказан.

При тези съображения, съдът потвърдил оспореното НП и присъдил на ответника разноските по делото в размер на 80 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият състав на АССГ намира, че решението на СРС се явява немотивирано и съответно постановено в нарушение на материалния закон, поради неизясненост на обективни относими факти и обстоятелства.

По делото е налице спор по фактите, останал неизяснен в рамките на първоинстанционното производство.

Видно е, че тезата в жалбата е, че лицето в действителност е преминало през посоченото кръстовище на червен светофар, но навлизайки в същия на сигнал жълт светофар.

Видно е, че се касае за вменено нарушение, което се установява единствено със свидетелски показания. Такива не са събрани в хода на административно-наказателното производство. Вменените обстоятелства не са установени и в хода на делото, доколкото призованите и изслушани свидетели не са дали еднозначно сведения за случилото се, а напротив – посочили са, че нямат конкретен спомен за случая. Въпреки доказателствената стойност на АУАН, на която се е позовал съдът, настоящият състав намира, че в аналогични случаи, когато нарушението се установява основно въз основа на свидетелски показания, е необходимо събирането и на допълнителни такива от свидетели очевидци, с оглед първа обективност и безпристрастност. С оглед липсата на такива, нещо повече, с оглед непотвърждаването на установеното в АУАН от свидетелите, разпитани в хода на съдебното производство – актосъставител и участник в проверката, настоящият съд приема, че е разколебана доказателствената сила на АУАН. В този смисъл, съдът не е следвало да се доверява само на доказателствената сила на акта. Искането на жалбоподателя да се представят по делото записи от камери на процесното кръстовище е бил единственият способ на същия да опровергае доказателствената сила на акта, но това доказателствено искане е останало без резултат, видно от

отговора на СО и СДВР.

НП е издадено и при нарушение на материалния закон. Така описаното деяние е подведено като нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДВП. Нормата гласи: „Участниците в движението: 1. съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка“.

Видно от текста ѝ, същата включва в състава си две алтернативни деяния, които могат да бъдат вменени като нарушения на същата. В процесния случай е налице вменяване на нарушението по предложение второ, което обаче не е отразено в АУАН и НП. Поради това, съдът приема, че липсва надлежно квалифицирано нарушение, което е самостоятелно основание за отмяна на оспореното НП. Отделно от изложеното прави впечатление, че се отнемат общо 8 точки, като към 03.05.2022г. на водача остават 39 контролни точки, което максималния брой точки. Следователно неясно остава обстоятелството дали и колко точки са отнети на водача, което води до извод за неяснота на волята на наказващия орган, независимо от факта, че отнемането на контролни точки е фактическо действие с контролно-отчетен характер, което изпълнява предупредителна (по отношение на водачите) и информационно - статистическа (от гледна точка на контролните органи) функция, доколкото контролни точки се отнемат само въз основа само на влязло в сила наказателно постановление.

Като не е установил в пълнота фактическата обстановка, както и не е преценил наличието на ненадлежна правна квалификация, съдът е постановил решението си в противоречие с материалния закон.

Поради това, решението на СРС следва да бъде отменено и вместо него следва да бъде постановено друго, с което да бъде отменено оспореното НП.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 857 от 20.02.2023г., постановено по НАХД № 7364/2022г. по описа на СРС, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-4332-007839 от 03.05.2022г. на СДВР – ОПП.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.